

Hoogvliegers in de dop Vuik en De Wit toppers op de schans

ROTTERDAM - Wendy Vuik en Thomas de Wit komen uit een plat landje zonder ook maar één skischans. Toch behoren de Rotterdammers bij het skispringen tot de Nederlandse top. Hoogste tijd voor een introductie.

Waarom skispringen?

Wendy Vuik: „Ik ben pas op mijn zestiende begonnen nadat ik twaalf jaar bij Groeneweg en Nieuwerkerk had gevoetbald. De eerste keer was heel raar toen ik met mijn neef naar een training skispringen ben meegegaan. Ik begon toen op een tienmeterschans bij skicentrum Bergschenhoek. Afgezien van de wedstrijd op nieuwjaarsdag in Garmisch-Partenkirchen wist ik niets van skispringen, maar dat geldt voor de meeste Nederlanders. Het gaat de laatste tijd heel erg goed en ik spring steeds verder. Skispringen blijft een sport waar je hart soms aardig tekeer gaat.”

Thomas de Wit: „Ik heb tot mijn twaalfde gehockeyd bij Hudito in Delft. Tijdens vakanties ging ik altijd al alpineskiën. Als lid van de Nederlandse Ski Vereniging kreeg ik in 2002 een brief voor een talentendag skispringen. Ik had talent en zo ben ik er ingerold. Het is een aparte sport waarvoor je veel onderweg bent. Maar weinig mensen doen aan skispringen en ik ben regelmatig in de sneeuw. Daarnaast is het spectaculair om een aantal seconden door de lucht te vliegen.”

Het lijkt met trainingen in het buitenland een dure sport.

Wendy Vuik: „Skispringen is veel te duur als hobby. Het winterseizoen is heel erg druk. Afhankelijk van de wedstrijden en het soort schans waar we vanaf moeten springen, zit ik soms weken in het buitenland. In de zomer trainen we ook dichterbij de buurt.”

Thomas de Wit: „Door de hoge contributie bij de skivereniging haken skispringers af. Ook ik ben eens gestopt, maar na een half jaar begon het weer te kriebelen. De buitenlandse reizen en de hotels kosten veel geld. De krachtrainingen zijn ook intensief.”

De Olympische Spelen volgend jaar in Vancouver komen te vroeg, maar zijn jullie in 2014 bij de winterspelen in het Russische Sochi?

Wendy Vuik: „Eerst moet skispringen voor vrouwen Olympisch worden. Het ziet er wel goed uit. Een Olympische medaille zou écht een droom zijn. Natuurlijk zal ik door trainingen beter moeten worden. Zo trainen we samen met het Oostenrijkse vrouwenteam. Alleen ben ik wel bang voor blessures.”

Thomas de Wit: „Dat is het hoogste podium. Al zal je in Nederland altijd wel strenge kwalificatie-eisen blijven houden. Het was in het verleden pionieren, maar er komen steeds meer trainers. Vorig jaar heb ik zes weken met het Amerikaanse team meegetraind en gelijk ging mijn niveau

Wat is de komende tijd jullie programma?

Wendy Vuik: „Op de wereldranglijst sta ik rond de twintigste plaats. Ik krijg steeds meer ervaring, waardoor ik beter met de wisselende omstandigheden, zoals schans en wind weet om te gaan. Volgende maand is in het Tsjechische Liberec voor de eerste keer het WK skispringen voor vrouwen. Mijn wedstrijd is op 20 februarien wordt zelfs op Eurosport uitgezonden.”

Thomas de Wit: „Mijn seizoen verloopt mede door blessures maar moeizaam, waardoor ik nog geen wedstrijden heb gesprongen. De belasting van mijn knieën is één van de oorzaken. Ik blijf trainen in Nederland en mij focussen op de wedstrijden in het zomerseizoen.

20/01/09 11u47

AD Nieuwsmedia BV. Alle rechten voorbehouden.